

Саборовање свештенослужитеља Епархије милешевске

У попразништву Преображења Господњег, 25. августа 2019. године, у епархијском седишту у Пријеполу са благословом Преосвећеног Епископа милешевског г. Атанасија уприличено је саборовање свештенослужитеља Епархије милешевске.

Сабор је почео молитвено. У пријеполском Саборном храму служен је акатист Светом Василију Острошком, који је био образ врлине своме народу којег је Бог, видећи његову добру намеру, поставио за пастира своје Цркве и ревносног архијереја.

Сусрет епископа и свештенослужитеља уприличен је ради заједничког сагледавања Христовог Преображења на Тавору и трајног значаја тога догађаја за Цркву Христову, људску историју и појединачне, личне животе

људи:

-Преображење Господње нас упућује којим правцем треба ићи и како делати, како приступити нашим пастирским обавезама, послушањима, Богу и ближњима. На Тавору Господ је показао које су могућности људске природе, јер она Божанска светлост је постала светлост људске природе. Људска природа Христова је засијала оном светлошћу која је тако бљеснула да су апостоли пали ничице не могући гледати својим телесним очима, рекао је Владика у уводном делу свог пастирског слова и наставио:

-Велики су задаци пред нама. Треба да прославимо осамстоти јубилеј светосавског манастира Милешеве и осам стотина година организованог зрелог присуства Цркве Божје на овом нашем простору. За то су нам потребне велике снаге јер је ово заиста велики подвиг. Само у таворском искуству, благодатном, можемо адекватно одговорити на овај задатак. Морамо пре свега себе оспособити за испуњење овог задатка, правилно себе усмерити ка Богу. То од нас тражи да одмах себе проверимо јесмо ли сви правилно усмерени и јесмо ли усмерени целосно а не расуто.

-Црква живи као један организам, као једно биће. Унутар Цркве је утврђен апостолски правилник, постоји структура Цркве. Сви чланови Цркве живе у сагласности, у љубави, у добрим намерама једних према другима, а сви усмерени правилно ка Господу са истим циљем да се Црква Његова шири и да врши своје дело спасења. Искуство Цркве нам говори да је увек неопходно бити отворен ка Христу, ка Његовој благодати, Његовом Јеванђељу, и кроз ту отвореност стално сагледавати себе и узрастати, усвајати оно што је добро, што је врлинско. Када нисмо сви обједињени око Христа онда браћа престају бити браћа. Сва искушења се могу превазићи ако себе усмеримо ка Христу и око Христа се објединимо, поучио је Епископ браћу свештенослужитеље.

spc.rs